

ČESTNÉ OBČANSTVÍ

Mons. František Radkovský, čestný občan města Třešť, se narodil v Třešti v roce 1939 v rodině Františka a Ludmily Radkovských. Vystudoval na Matematicko-fyzikální fakultě Univerzity Karlovy v Praze matematickou statistiku. V roce 1966 začíná studovat Cyrilometodějskou bohosloveckou fakultu v Litoměřicích a v roce 1970 přijímá kněžské svěcení. Jako kněz působil v Mariánských Lázních a od roku 1972 ve Františkových Lázních. V roce 1990 přijal biskupské svěcení. Zastával funkci generálního sekretáře České biskupské konference a v roce 1993 se stal prvním biskupem Diecéze plzeňské. Čestné občanství kromě města Třešť mu bylo uděleno i v Plzni a v Telči.

Popis fotografií:
širší rodina bydlící společně v novém rodinném domku
na titulní straně: rodinné foto z roku 1923
Vydal Muzejní spolek v Třešti, 2010

Rod Radkovských v Třešti

TŘEŠŤ

MISTŘI TRUHLÁŘI

Průmyslová, dělnická, továrnícká, budovatelská. Taková přízviska měla Třešť ve 20. století. Pojďme si po stopách jedné rodiny připomenout průmyslové odvětví, které velkou měrou přispělo k takovým přízviskům.

18. 11. 1881 se v jednom třeštském stavení poblíž Knappovy továrny narodil **František Radkovský**. Po vychození měšťanky se v Třešti vyučil truhlářem a nastoupil do Knappovy továrny, kde pracoval do roku 1920. Politické neshody s továrníkem Knappem byly impulzem pro odchod z práce a založení vlastní živnosti.

Začínal na půdě vlastního domku, poté v jedné z obytných místností, časem si postavil na dvorku dílnu. Ta se během let mnohokrát přestavovala a přistavovala.

František spolu se svojí ženou Marií měli šest dětí. Nejstarší bratři **František** (1908–1995) a **Karel** (1909–1996) se u otce vyučili truhlářskému řemeslu. Syn František jeden čas vedl pobočku živnosti v Praze. Firma se postupně rozšiřovala, rodina společně budovala dílnu a postavila i nový obytný dům. Krátce po dokončení a vybavení dílen přišlo znárodnování a Radkovští odcházejí pracovat do ÚP Závodu Třešť, který koncem padesátých let přebírá národní podnik Interier Praha. Truhlář a zakladatel firmy František Radkovský umírá 8. 7. 1962.

Po roce 1989 získává rodina dílnu v restituci zpět. Karlův syn Lukáš postupně dílnu vybavuje a pokračuje v rodinné tradici. Jeho práce je rozeseta doslova po celém světě.

Synové truhláři František a Karel byli nejen schopní a šikovní řemeslníci, ale do povědomí třeštské veřejnosti vstoupili hlavně jako výborní muzikanti a zpěváci. František hrál na violoncello, na buben a na činely, Karel byl známý klarinetista, občas hrál i na saxofon. Svým zpěvem přispívali k šíření dobré nálady a obohacovali společenský život ve městě. Nezapomenutelné jsou i jejich komediální role v ochotnickém divadelním souboru Karla Čapka v Třešti.

OSUDY DALŠÍCH DĚTÍ RODINY RADKOVSKÝCH

Kromě Františka a Karla vyrůstali v této rodině i další dva bratři a dvě sestry. **Jan** (1912–1995) byl učitelem, vystřídal řadu působišť, postupně si rozšiřoval kvalifikaci, od roku 1963 učil na Gymnáziu v Nymburce český a německý jazyk, později na této škole zastával funkci zástupce ředitele až do odchodu do důchodu v roce 1973. Na škole učil dál i jako důchodce. Jeho velkým koníčkem bylo cestování. Pořádal zájezdy, byl externím průvodcem Čedoku.

Josef (*1920) vystudoval statisticko-pojištné inženýrství, byl zaměstnán ve Státním zdravotnickém ústavu v Praze, získal titul docenta epidemiologie. Během své profesní dráhy publikoval přes sto článků v různých časopisech a sbornících. Byl mnoho let členem redakční rady časopisu Demografie. Několik let pracoval jako expert Světové zdravotnické organizace (WHO). Jeho posledním zaměstnáním byla výuka v Ústavu pro doškolení lékařů v Praze. Volný čas věnoval jachtingu, celý život aktivně sportoval, v mládí hrál v kapele na housle a jeho další zálibou bylo i malování. Závěr života prožívá s rodinou v Praze v domku poblíž areálu Strahovského kláštera.

Marie (1916–1923) bohužel jako dítě v roce 1923 zemřela na epidemii.

Nejmladší z dětí byla **Anežka** (1922–2007). Po maturitě na gymnáziu nastoupila jako úřednice na berním úřadě v Jihlavě. Zde se seznámila se svým budoucím manželem a trvale se usídlila v Jihlavě. Řadu let pracovala jako účetní. Mezi její koníčky patřila turistika a cestování. Do Třeště se ráda vracela, tady se cíla dobře a doma.